

Ο ιππότοπος Αχιλλέας και η διπεγραγαπημένη του περιγκίπισσα Ιωάννα

Πολλά πολλά χρόνια πριν ζούσε κάπου στην Ελλάδα, ή μάλλον στη Γαλλία, ο γενναίος ιππότοπος Αχιλλέας που είχε κόκκινα μαλλιά και γραμπερό βρέγμα.

Είχε χάσει την αγαπημένη του περιγκίπισσα Ιωάννα και την αναζητούσε παντού. Μια μέρα βρήκε έναν μαγεμένο ιπποπόταμο, τον καβάλησε κι εκείνος κάληπασε προς την άμμο της θάλασσας. Κάληπάζαν για εννιά μέρες κι εννιά νύχτες, ώσπου έφτασαν σε μια αμμουδιά όπου καθόταν ένας παππούς εκατό εννιά χρονών. Ο Αχιλλέας κατάλαβε ότι ο παππούς ήταν ξεχωριστός και του είπε:

- Εσύ σοφέ μου παππού, ξέρεις που θα βρω την αγαπημένη μου περιγκίπισσα Ιωάννα;
- Την αγαπάς πολύ; ρώτησε ο παππούς.
- Μόνο την αγαπάω; Τι διπεγραγαπάω!
- Ε, τότε θα σε βοηθήσω να βρεις τη διπεγραγαπημένη σου Ιωάννα. Το Σάββατο που μας έρχεται να κοιτάξεις στα σύννεφα, εκεί θα δεις γραμμένα τέσσερα γράμματα, θα τα διαβάσεις δυνατά και θα δεις. Και μην ξεχνάς, οι μέλισσες ζουζουνίζουν πάντα!
- Τι; Απόρησε ο Αχιλλέας

Αλλά δεν πρόλαβε να πει κάτι άλλο και ο πατερούς εξαφανίστηκε. Ο ιερέτης περίμενε στην ακροθαλασσιά παρέα με τον ιερέτη ώσπου ήρθε το Σάββατο. Τότε κοίταξε στα σύννεφα και διάβασε δυνατά: «ANNA». Ξαφνικά, εμφανίστηκε η μάγισσα Άννα-τσουγκράνα.

- Με φώναζε κανείς;

- Εγώ μάγισσά μου, ψάχνω τη διπλοαγαπημένη μου περιγκίπισσα Ιωάννα, ξέρεις πού θα τη βρω;

- Χμ...Εγώ δεν ξέρω, αλλά κάποιος άλλος ξέρει σίγουρα. Θα περιμένεις να έρθουν τα Χριστούγεννα και τότε θα ψάξεις να βρεις το πιο ψηλό χριστουγεννιάτικο δέντρο, στην κορφή θα βρεις έναν ψύλλο, εκείνος θα ξέρει. Και μην ξεχνάς, οι μέλισσες ζουζουνίζουν πάντα!

- Μα...

Δεν πρόλαβε να πει κάτι άλλο ο ιερέτης Αχιλλέας και η μάγισσα Άννα τσουγκράνα εξαφανίστηκε. Ο ιερέτης περίμενε στην ακροθαλασσιά παρέα με τον ιερέτη ώσπου ήρθαν τα Χριστούγεννα και τότε με ευκολία εντόπισε το πιο ψηλό χριστουγεννιάτικο δέντρο, σκαρφάλωσε στην κορφή και εκεί τον περίμενε ο ψύλλος.

- Χρόνια πολλά ψύλλε! Ήρθα για...

- Άσε με μου πεις τα ξέρω όλα, τον διέκοψε ο ψύλλος, ψάχνεις τη διπλοαγαπημένη σου περιγκίπισσα Ιωάννα.

- Ναι! Πώς... Ε... Πού... Ο ιερέτης Αχιλλέας είχε χάσει τα γόγια του.

- Σου είπα, τα ξέρω όλα! Λοιπόν, βγέπεις εκεί πίσω από τους γόφους ένα κάστρο;

- Ναι.

- Εκεί μέσα υπάρχει μια αίθουσα με εννιά κόκκινες πύργες, πίσω από τη μία πύργη είναι κρυμμένη η διπλοαγαπημένη σου. Πρόσεξε όμως, αν ανούξεις

κάποια από τις ά**ρρ**ες οχτώ πύγες θα βγουν από μέσα χιχιάδες μέ**ρρ**ες και θα σε κάνουν κό**κκ**ινο από τα τσιμπήματα!

- Σε ευχαριστώ ψύ**ρρ**ε!

Ο **ιπ**πότης Αχι**ρρ**έας κάηπασε με τον **ιπ**ποπόταμό του και σύντομα βρέθηκε στην αίθουσα με τις **ε**ν**ν**ιά κό**κκ**ινες πύγες, δε μπορούσε να ανοίξει κάποια στην τύχη, θα ήταν επικίνδυνο... Α**ρρ**ά τότε θυμήθηκε τα περίεργα γόγια που του είχε πει ο πα**ρρ**ούς και η μά**ρρ**ισσα: «Και μην ξεχνάς, οι μέ**ρρ**ες ζουζουνίζουν πάντα!»

Αυτό είναι! Κό**ρρ**ησε το αυτί του σε κάθε πύγη και στις οχτώ άκουγε ένα έντονο ζουζούνισμα, μόνο σε μία δεν άκουσε κάτι, την άνοιξε και επιτέλους αντίκρισε τη διπεραγαπημένη του πριγκίπισ**ρρ**α Ιωά**νν**α και αμέσως **αρρ**αβωνιάστηκαν!

Κι από τότε έζησαν διπλά καλά κι εμείς διπλοκαλύτερα!

Πηγή: [kiri**ρρ**sidore.blogspot.gr](http://kiriρρsidore.blogspot.gr)